

§ 2. Nie będą przejmowane grunty za należności, wymienione w cz. 1 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, w przypadkach gdy wojewoda uzna, że grunty z danej nieruchomości, ze względu na ich rodzaj, obszar lub położenie lub ze względu na miejscowe warunki, nie nadają się na cele, przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

36.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: ROLNICTWA I REFORM ROL- NYCH, SKARBU, SPRAW WEWNĘTRZNYCH I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 stycznia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne.

Na podstawie cz. 6 art. 5, art. 6, p. c) cz. 1 art. 9, cz. 2 art. 10 i art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 658) zarządza się co następuje:

Do art. 1 cz. 2.

§ 1. W celu porozumienia się z właścicielem nieruchomości banki i instytucje, wymienione w cz. 2 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, zawiadamiają właściciela o zamiarze zgłoszenia wniosku, wyznaczając właścicielowi termin do wypowiedzenia się w sprawie zamierzonego przejęcia gruntów. Termin ten nie może być krótszy niż 30 dni.

Do art. 1 cz. 3.

§ 2. Postanowienia cz. 3 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej stosuje się do gruntów niezabudowanych, położonych przy ulicach i drogach, objętych prawomocnym planem zabudowania, a w miastach, nieposiadających planu zabudowania, — do gruntów, położonych w obrębie bloków budowlanych lub przylegających w pasie szerokości do 70 metrów do istniejących dróg publicznych lub ulic.

§ 3. Sferę interesów mieszkaniowych miast: Warszawy, Krakowa, Lwowa, Łodzi, Poznań, Lublina, Bydgoszczy, Sosnowca i Wilna określają przepisy cz. 1 art. 7 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1). W celu określenia sfery interesów mieszkaniowych innych miast należy stosować odpowiednio zasady rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 7 czerwca 1930 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych w sprawie przeznaczenia i parcelacji gruntów, położonych w sferze interesów mieszkaniowych miast i ośrodków przemysłowo-fabrycznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 430).

Do art. 5 cz. 4.

§ 4. Przy ustalaniu szacunku gruntów niezabudowanych, położonych w granicach lub w sferze interesów mieszkaniowych miast, należy brać pod uwagę ceny rynkowe takich gruntów, płacone w roku, poprzedzającym wszczęcie postępowania, w tej samej miejscowości lub w najbliższej okolicy. Jeżeli transakcje takie nie były dokonywane, należy brać pod uwagę ogólną koniunkturę cen na podobne grunty.

Do art. 5 cz. 6.

§ 5. Szacunek gruntów ornych, łąk, pastwisk oraz zabudowań dokonywany będzie według zasad, stosowanych przez Państwowy Bank Rolny przy udzielaniu kredytu w listach zastawnych. Normy szacunkowe gruntów ornych, łąk i pastwisk będą niższe o 25% od norm, które w czasie ustalania szacunku będą obowiązywać przy udzielaniu kredytu w listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego.

§ 6. Tereny wodne, grunty, zawierające eksploatowane pokłady piasku, gliny, kamienia i t. p. należy szacować indywidualnie z uwzględnieniem wartości dochodowej lub rynkowej tych obiektów.

§ 7. Do szacunku gruntów doliczać należy szacunek służebności gruntowych i innych praw, z których korzysta grunt przejmowany.

§ 8. Przy szacowaniu całej nieruchomości, z której przejmują się grunty, dokonywanym w celu ustalenia sumy należności, za które przejmują się grunty, mieści się w 2/3 szacunku nieruchomości, należy do szacunku doliczyć wartość wszystkich znajdujących się na nieruchomości inwentarzy, zasiewów i t. p., stanowiących przynależność nieruchomości w rozumieniu sądowego prawa egzekucyjnego.

§ 9. 1) Jeżeli oszacowanie gruntów przejmowanych i wydanie decyzji o przejęciu gruntów następuje w czasie po 15 września i przed 15 maja i jeżeli nie zachodzą przypadki, określone w ust. 2, grunty przejmowane będą wraz z zasiewami; w czasie po 15 września przejmowane będą tylko te zasiewy, które w danym roku kalendarzowym nie ulegają sprzątnięciu.

2) Niezależnie od czasu dokonywania szacunku i przejęcia ziemi właścicielowi nieruchomości służy prawo zebrania plonów z przejętych gruntów, jeżeli jest on zobowiązany do dostarczenia plonów rolnych na cele przemysłu lub przetwórstwa rolnego, a także w przypadkach, gdy w danej nieruchomości prowadzona jest racjonalna wytwórczość nasenna.

3) Zasiwy szacowane będą według wartości dokonanych upraw i ziarna, użytego do siewu, z doliczeniem faktycznie poniesionych wydatków na ubezpieczenie od gradobicia.

§ 10. Inwentarze żywe i martwe oraz zapasy, znajdujące się na nieruchomości, mogą być przejęte tylko za zgodą właściciela nieruchomości; w braku innej umowy z właścicielem wynagrodzenie za przejęte zapasy i inwentarze wypłacone będzie w gotówce. O przejęciu decyduje wojewoda w porozumieniu z prezesem izby skarbowej. Przez przejęcie to nie mogą być jednak ograniczone prawa osób trzecich do zaspokojenia ich wierzytelności z inwentarzy i zapasów, znajdujących się na nieruchomości.

§ 11. Właściciel nieruchomości obowiązany jest do sprzątnięcia pozostawionych mu plonów do 1 listopada.

§ 12. 1) Wartość drzewostanów, rokujących przyszłość, w wieku od 21 do 60 lat oblicza się, mnożąc ich wartość, spodziewaną w chwili osiągnięcia wieku rębności, przez czynnik $\left(\frac{w}{u}\right)^2$, w którym w oznacza wiek drzewostanu, zaś u przyjętą kolej rębny.

2) Wartość drzewostanów, rokujących przyszłość, które przekroczyły wiek lat 60, względnie wiek, ustanowiony kolej rębny, mniej lat dziesięć, jak również wszystkich bez względu na wiek drzewostanów, nie rokujących przyszłości, szacuje się według ich wartości użytkowej.

3) Wartość upraw i młodników do lat 20 oblicza się w wysokości kosztu zalesienia, zwiększonego o 3% za każdy rok okresu, równego wiekowi uprawy lub młodnika.

§ 13. Dokonany w myśl § 12 szacunek drzewostanów może być obniżony lub podwyższony w przypadkach, w których szacunek ten wraz z szacunkiem gruntu leśnego, ustalonym według zasad § 5, różniłby się więcej niż o 15% od wartości dochodowej majątku leśnego, obliczonej przez skapitalizowanie, według stopy 3%, rocznego dochodu, możliwego do osiągnięcia z szacowanego obiektu przy racjonalnej gospodarce, po potrąceniu wydatków. Podwyżka szacunku nie może przekraczać 50%.

§ 14. 1) Szacunek gruntów przejmowanych oraz szacunek nieruchomości, z której przejmują się grunty, ustala wojewoda na wniosek komisji szacunkowej, opracowany na podstawie szacunku, dokonanego przez biegłego. Do komisji szacunkowej należy również przedstawienie wojewodzie uzasadnionego wniosku co do wyboru gruntów, które mają być

przejęte, wraz z wnioskiem co do oszacowania tych gruntów (§ 19).

2) Komisja szacunkowa składa się z trzech członków, z których dwóch wyznacza wojewoda, jednego zaś prezes właściwej izby skarbowej. Z pośród członków wyznaczonych przez wojewodę co najmniej jeden winien być urzędnikiem działu administracji rolnictwa i reform rolnych, drugiego zaś członka może wojewoda powołać z pośród urzędników innych działów bądź z pośród funkcjonariuszy biura wojewódzkiego komitetu dla spraw finansowo-rolnych, lub w przypadku szacowania drzewostanów — z pośród urzędników terytorjalnie właściwej dyrekcji lasów państwowych na wniosek dyrektora lasów państwowych. Przewodniczącym komisji jest wyznaczony przez wojewodę urzędnik działu administracji rolnictwa i reform rolnych.

3) Biegłego wyznacza wojewoda z pośród biegłych sądowych stałych, wyznaczonych dla okręgu sądu apelacyjnego, w którym położona jest nieruchomość. Do szacunku drzewostanów może być powołany specjalny biegły.

§ 15. O terminie zjazdu na grunt biegłego oraz komisji szacunkowej wojewoda zawiadamia właściciela nieruchomości co najmniej na 14 dni przed tym terminem.

§ 16. Szacunek gruntów nie może być dokonywany w porze zimowej.

§ 17. Właściciel nieruchomości oraz wierzyciele hipoteczni, zarówno uczestniczący w danem postępowaniu, jak i pozostali (§ 40 ust. 2), mogą być obecni przy czynnościach szacunkowych i mają prawo zgłaszać wnioski co do wyboru i oszacowania gruntów. Jeżeli wnioski te nie będą uwzględnione przez komisję, winny być przedstawione wojewodzie wraz z wnioskiem co do ustalenia szacunku.

§ 18. Jeżeli nieruchomość, z której przejmują się grunty, obciążona jest wierzytelnością instytucji kredytu długoterminowego, wojewoda zawiadamia o terminie czynności szacunkowych właściwą instytucję, która uprawniona jest do delegowania swego przedstawiciela, celem uczestniczenia przy czynnościach szacunkowych. Przedstawiciel instytucji kredytu długoterminowego uprawniony jest do przedstawienia komisji szacunkowej swoich wniosków w przedmiocie ustalenia szacunku. Jeżeli wnioski te nie będą uwzględnione przez komisję, winny być przedstawione wojewodzie wraz z wnioskiem komisji co do ustalenia szacunku.

§ 19. W czasie dokonywania szacunku przez biegłego winni być obecni na gruncie co najmniej dwaj członkowie komisji szacunkowej. Po rozpatrzeniu przez komisję szacunku, dokonanego przez biegłego, oraz wniosków poszczególnych członków komisji, przewodniczący składa wojewodzie uchwalony większością głosów komisji wniosek co do ustalenia szacunku. O ile wniosek nie został uchwalony jednomyślnie, należy dołączyć do wniosku opinię przegłosowanego członka komisji.

Do art. 6.

§ 20. Wynagrodzenie za grunty, przejęte za zgodą właściciela w myśl art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, wypłacane będzie w gotówce jednorazowo lub w ratach półrocznych przy oprocentowaniu 4,5% w stosunku rocznym. Okres spłaty wynagrodzenia nie może przekraczać lat 20. Wysokość wynagrodzenia ustalana będzie na podstawie szacunku, dokonanego w trybie i na zasadach ustalonych dla przymusowego przejęcia gruntów. Postanowienia cz. 1—4 i cz. 7 art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej stosuje się odpowiednio do gruntów, przejętych za zgodą właściciela, przyczem wartość ciężarów i wierzytelności, przeniesionych na te grunty, potrąca się z sumy wynagrodzenia gotówkowego. Wynagrodzenie wypłaca się właścicielowi nieruchomości, jeżeli nie jest ona obciążona wierzytelnościami hipotecznymi lub jeżeli właściciel nieruchomości przedstawi zgodę wszystkich wierzycieli na wypłacenie mu wynagrodzenia. W pozostałych przypadkach Skarb Państwa odpowiada za wszelkie ciężary i wierzytelności, nieprzeniesione na przejęte grunty, do wysokości wynagrodzenia za te grunty. W celu rozdziału wynagrodzenia gotówkowego pomiędzy wierzycieli i właściciela nieruchomości, wynagrodzenie to składa się do depozytu sądu, przyczem co do rozdziału tego wynagrodzenia stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności, ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 22).

Do art. 7 cz. 2.

§ 21. Uprawnienia do wydobywania żywic ziemnych, określonych w cz. 1 art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, pozostają na gruntach przejętych narówni ze służebnościami gruntowymi.

Do art. 7 cz. 4.

§ 22. Termin miesięczny, określony w cz. 4 art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, liczy się od daty dostarczenia instytucji kredytu długoterminowego tych wszystkich danych, które w myśl przepisów, obowiązujących tę instytucję, potrzebne są do sporządzenia segregacji.

Do art. 9 cz. 1.

§ 23. Cena sprzedaży działek tworzonych przy parcelacji przejętych gruntów ustalana będzie niezależnie od wysokości szacunku, według którego nastąpiło przejęcie gruntów.

§ 24. Cena nabycia winna być uiszczona przez nabywców według zasad, określonych w przepisach wykonawczych do ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej, z tą różnicą, że wysokość wpłat, pobieranych przed wejściem w posiadanie nabytej działki ustalać będzie w zależności od warunków gospodarczych władza, dokonywująca parcelacji.

Do art. 9 cz. 2.

§ 25. Na poczet wykonania planów parcelacyjnych zalicza się wszystkie grunty przejęte, z wyjątkiem obszarów leśnych i gruntów, położonych w granicach administracyjnych miast.

Do art. 10.

§ 26. Przy przejmowaniu gruntów łącznie za poszczególne rodzaje należności, wymienione w cz. 1 i 2 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, należy dla celów rozrachunku wpływów ustalić procentowy stosunek poszczególnych należności do ogólnej sumy, za którą przejęto grunty. Stosunek procentowy oblicza się z dokładnością do 0.01% dla każdej wierzytelności.

§ 27. Wpływy ze zbycia i użytkowania gruntów (§ 28) dzielone będą pomiędzy interesowanych wierzycieli według stosunku procentowego, ustalonego w myśl § 26.

§ 28. Wpływy ze zbycia i użytkowania gruntów obejmują wszelkie wpływy z tytułu zbycia gruntów, nie wyłączając sum, przypadających na oprocentowanie ceny sprzedażnej, i kar za zwłokę, oraz wpływy z administracji przejściowej gruntów do czasu ich zbycia, a w szczególności: wpływy z tytułu przejściowego wydzierżawienia gruntów oraz nadwyżki dochodów nad wydatkami z przejściowej administracji własnej przejętych gruntów.

§ 29. 1) Wpływy, określone w § 28, winny być lokowane na rachunku bieżącym w jednej z państwowych instytucji finansowych, jako wkłady oprocentowane. Podział wpływów wraz z ich oprocentowaniem pomiędzy poszczególnych wierzycieli następuje corocznie w czwartym kwartale roku kalendarzowego po obliczeniu i potrąceniu z sumy wpływów wydatków, związanych z przejęciem i zbyciem gruntów oraz administracją wpływów; potrąceniu ulegają zarówno wydatki już dokonane, jak i wydatki, które będą musiały być dokonane przed przewidywanym terminem następných wpływów.

2) Władze lub instytucje, którym powierzona będzie administracja przejściowa przejętych gruntów oraz zbycie tych gruntów w drodze parcelacji lub z wolnej ręki, zawiadamiać będą prezesa izby skarbowej w terminach 1 kwietnia i 1 października każdego roku o wysokości wpływów za ubiegłe półroczce, o sumie dokonanych z tych wpływów potrąceń na koszty, związane z przejęciem i zbyciem gruntów oraz z administracją wpływów, i o wysokości sumy wpływów, pozostałych we właściwej instytucji finansowej. Odpisy tych zawiadomień władze lub instytucje, administrujące przejętymi gruntami, przesyłają do wierzycieli, uczestniczących w danym postępowaniu. Na podstawie otrzymywanych zawiadomień prezes izby skarbowej wydaje właściwej instytucji finansowej dyspozycje co do podziału wpływów pomiędzy poszczególnych wierzycieli.

§ 30. Jeżeli grunty, które uległy przejęciu, lub ich część, pozostaną w administracji własnej Państwa lub przeznaczone zostaną na specjalne cele państwowe, bądź też przekazane na cele rozbudowy miast, należy z szacunku przejęcia tych gruntów po-

tracić sumę podatków i danin państwowych, za którą grunty zostały przejęte; pozostałą sumę Skarb Państwa wypłaca interesowanym wierzycielom bez oprocentowania najwyżej w ciągu lat 30, w równych ratach półrocznych, które ulegają podziałowi pomiędzy poszczególnych wierzycieli w myśl § 27, o ile zaś chodzi o wiarygodności instytucji ubezpieczeń społecznych, Skarb Państwa może je spłacić w okresie dłuższym niż lat 30, przy czym warunki i sposób spłaty ustalać będzie Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

§ 31. Okres administracji przejściowej nie może trwać dłużej niż 3 lata, licząc od wydania decyzji o przejęciu gruntów. Jeżeli w ciągu tego okresu grunty nie zostały zbyte, Skarb Państwa obowiązany jest przeprowadzić z interesowanymi wierzycielami rozrachunek w myśl § 30.

§ 32. Miasta i inne związki samorządowe spłacają Skarbowi Państwa za grunty, przekazane im na cele rozbudowy miast, należność, odpowiadającą szacunkowi tych gruntów, najwyżej w ciągu lat 10 w równych ratach półrocznych, przy oprocentowaniu 3% w stosunku rocznym.

§ 33. Sumy, należne związkom samorządowym od Skarbu Państwa z tytułu przejęcia gruntów za wiarygodności tych związków, mogą być zaliczone na poczet należności za grunty, przekazane tym związkom na cele rozbudowy miast.

§ 34. Wpływy ze zbycia i przejściowej administracji gruntów (§ 28) przelewane będą na rzecz interesowanych wierzycieli przedewszystkiem na umorzenie ich należności. Po całkowitem pokryciu należności wierzycieli, wpływy przelewane będą nadal na rzecz wierzycieli, tytułem oprocentowania należności. Jeżeli po wyczerpaniu wpływów okaże się, że należności nie zostały całkowicie pokryte, brakujące sumy uważane będą za umorzone.

§ 35. Koszty przejęcia gruntów obliczane będą w wysokości 1½% od szacunku przejęcia gruntów. Stawki powyższe nie obejmują wydatków na opłaty stemplowe i hipoteczne, związane z nabyciem prawa własności; wydatki powyższe będą obliczane według ich faktycznej wysokości.

§ 36. Koszty parcelacji nieruchomości ziemskich obliczane będą w wysokości 3% — 5% od szacunku przejęcia gruntów. Stawki powyższe nie obejmują kosztów pomiarowych oraz wydatków, związanych z likwidacją obszarów dworskich, likwidacją stosunków służbowych i spłatą ciężarów gminnych i kościelnych; koszty i wydatki powyższe będą obliczane według ich faktycznej wysokości. W wyjątkowych przypadkach wojewoda ze względu na specjalnie trudne warunki przeprowadzenia parcelacji może zezwolić na podniesienie określonej w paragrafie niniejszym stawki ryczałtowej, nie wyżej jednak niż do 6%.

§ 37. Do przedstawienia wojewodzie wniosku o wszczęcie postępowania celem przejęcia gruntów właściwy jest prezes tej izby skarbowej, na obszarze

której znajduje się nieruchomość, z której mają być przejęte grunty. W ten sam sposób określa się właściwość wojewody.

§ 38. 1) Wierzyciele, wymienieni w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, którzy zamierzają pokryć swoje należności w drodze przejęcia gruntów, winni wnioski o wszczęcie postępowania kierować do właściwej izby skarbowej (§ 37).

Wnioski te winny zawierać wszelkie dane, potrzebne do wszczęcia postępowania, a w szczególności: nazwę i siedzibę interesowanego wierzyciela, imię, nazwisko i miejsce zamieszkania dłużnika (właściciela nieruchomości), oznaczenie hipoteczne nieruchomości, rodzaj i wysokość należności głównej wraz z należnościami ubocznymi i t. p. Banki państwowe, instytucje kredytu długoterminowego oraz instytucje ubezpieczeń społecznych winny do wniosków dołączać ponadto krótkie sprawozdanie z przebiegu i wyniku porozumienia z dłużnikiem (właścicielem nieruchomości).

2) Izba skarbową, po otrzymaniu wniosku od jednego z wierzycieli w myśl ustępu poprzedzającego, wzywa pozostałych wierzycieli do wypowiedzenia się w ciągu dni 14 od dnia następnego po doręczeniu wezwania, czy w celu pokrycia swoich należności przyłączają się do zamierzonego postępowania. Równocześnie bada stan zaległości dłużnika z tytułu podatków i innych danin państwowych celem ewentualnego przyłączenia się ze swej strony do zamierzonego postępowania.

3) Jeżeli nieruchomość obciążona jest pożyczką, udzieloną przez Państwo, należy wezwanie w myśl ust. 2 doręczać władzy, dysponującej należnościami z tytułu pożyczek.

4) Po bezskutecznym upływie terminu, lub po otrzymaniu odpowiedzi od interesowanych wierzycieli, prezes izby skarbowej skierowuje do właściwego wojewody łączny wniosek o wszczęcie postępowania celem przejęcia gruntów. Wniosek ten winien zawierać dane wyszczególnione w ustępie 1).

§ 39. Jeżeli postępowanie celem przejęcia gruntów ma być wszczęte z inicjatywy władz skarbowych za zaległości podatkowe, wówczas urząd skarbowy, na rachunku którego zaległości te się znajdują, przedstawia wniosek (§ 38 ust. 1) przełożonej izbie skarbowej. Jeżeli przełożona izba skarbową jest równocześnie właściwą w myśl § 37, dalsze postępowanie odbywa się w trybie określonym w § 38; jeżeli natomiast nie jest właściwą, skierowuje wniosek urzędu skarbowego po zatwierdzeniu do właściwej izby skarbowej, która w dalszym ciągu postępuje zgodnie z postanowieniami § 38.

§ 40. 1) W decyzji o wszczęciu postępowania winna być podana suma należności, za którą mają być przejęte grunty. Jeżeli wysokość tej sumy uzależniona jest od przeprowadzenia szacunku nieruchomości (art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej), należy to w decyzji zaznaczyć.

2) Decyzję o wszczęciu postępowania należy doręczać właścicielowi nieruchomości, wierzycielom uczestniczącym w danym postępowaniu, oraz pozostałym wierzycielom hipotecznym, o ile ich miejsce

zamieszkania jest ujawnione w księdze lub w aktach hipotecznych.

§ 41. Kary za zwłokę tudzież odsetki, przypadające od należności, za które mają być przejęte grunty, pobiera się do dnia, w którym wydana jest decyzja o wszczęciu postępowania. Po tej dacie w razie przejęcia gruntów dalszy bieg kar i odsetek ustaje.

Do art. 16.

§ 42. W treści ostrzeżenia winna być podana suma należności, za którą przejmują się grunty. Jeżeli suma ta nie jest w cnwili wpisu ostrzeżenia ustalona, należy podać w ostrzeżeniu maksymalną wysokość, jaką suma ta może osiągnąć.

Do art. 17.

§ 43. 1) W decyzji o przejęciu gruntów winny być określone obszar i granice gruntów przejmowanych, szacunek tych gruntów oraz szacunek nieruchomości, z której grunty przejęto, o ile szacunek taki był dokonany.

2) Decyzję o przejęciu gruntów należy doręczać właścicielom; nieruchomości oraz wierzycielom, uczestniczącym w danym postępowaniu.

§ 44. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakonecznikow - Klukowski

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

37.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 stycznia 1934 r.

o wypuszczeniu biletów skarbowych serii V.

Na podstawie art. 1 i 6 ust. 1 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 172) zarządzam co następuje:

§ 1. Poczynając od dnia 25 stycznia 1934 r. wypuszczane będą do obiegu bilety skarbowe serii V z trzy i sześciomiesięcznymi terminami płatności, w odcinkach po 1.000 i 10.000 złotych ogółem do wysokości 50.000.000 złotych.

§ 2. Oprocentowanie biletów skarbowych serii V wynosić będzie: dla biletów z trzymiesięcznym terminem płatności — 4½, zaś dla biletów z sześciomiesięcznym terminem płatności—5% w stosun-

ku rocznym; odsetki płatne będą zgóry przez potrącanie od wartości imiennej biletów.

§ 3. Sprzedaż biletów skarbowych serii V odbywać się będzie w oddziałach Banku Polskiego.

§ 4. Bilety skarbowe serii V wykupywane będą bez żadnych ograniczeń i potrąceń w okresie 6 miesięcy od daty płatności w oddziałach Banku Polskiego oraz innych upoważnionych do tego instytucjach; po upływie tego okresu, do czasu przedawnienia, bilety skarbowe wykupywane będą wyłącznie przez Kasę 1 Urzędu Skarbowego w Warszawie.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

38.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 stycznia 1934 r.

w sprawie organizacji zakładów dla niepoprawnych przestępców.

Na podstawie art. 26 § 1 przepisów wprowadzających Kodeks Karny i Prawo o wykroczeniach z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 573) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. Zakłady dla niepoprawnych przestępców przeznaczone są dla osób, wobec których sąd powszechny orzekł umieszczenie w zakładzie dla niepoprawnych (art. 84 Kodeksu Karnego).

Regulaminy wewnętrzne dla tych zakładów wydaje Minister Sprawiedliwości.

§ 2. Zakłady zabezpieczające dla niepoprawnych przestępców tworzy się oddzielnie dla kobiet i oddzielnie dla mężczyzn.

Kierownictwo i nadzór.

§ 3. Skład osobowy poszczególnego zakładu stanowią:

- a) dyrektor zakładu,
- b) kierownicy działów: pracy i administracyjno-gospodarczego,
- c) nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących i zawodowych, lekarze i kapelani,
- d) niżsi funkcjonariusze.

Wyższych funkcjonariuszów zakładu dla niepoprawnych przestępców mianuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości, niższych — dyrektor zakładu.